

ad asira

Spesialnummer: 8. 30,- kroner.

LEDER

VELKOMMEN TIL AD ASTRA!

Du sitter nå med et prøvenummer av tidsskriftet AD ASTRA i hånden. Dette er et tidsskrift som blir utgitt av foreningen VIDYA-Drammen.

VIDYA-Drammen ble stiftet den 18. juni 1985, og tidsskriftet startet utgivelsen året etter, i 1986.

Hva betyr nå Ad Astra for noe? Jo, det betyr omtrent "til stjernene" eller "mot stjernene". Hele uttrykket, som kommer fra latin, lyder som følger: "Per aspera ad astra" - oversatt til godt norsk skulle det bli "På steinet sti til stjernene". Veien til åndelig visdom går gjennom ydmykelsens port.

Ad Astra vil nok komme ut relativt regelmessig. Det er mulig å abonnere på tidsskriftet selv om du ikke er medlem av VIDYA-Drammen. Skriv til oss eller spør oss, om detaljer angående pris osv.

I dette prøvenummer får du en smakebit på det som tidligere har stått i Ad Astra, slik at du får en viss føling med hva slags stoff vi kommer til å bringe fremover. Vi håper det faller i smak!

Med vennlig hilsen Redaksjonen
og Styret i VIDYA-Drammen.

ad as tra

- et medlemsblad for foreningen VIDYA, som er politisk og religiøst uavhengig.

Innmelding i foreningen kan skje ved innbetaling på postgiro 0807 4307419

VIDYA Drammen
Postboks 2425
3003 Drammen

Parapsykologi
Åndsvitenskap
Verdens religioner
Fortidsgåter
Alternativ medisin
Alternativt kosthold
Pyramider
Pyramideenergi
Astrologi
Okkultisme
UFO-fenomener

og mye, mye mer.....

INNHold:

- Side 4: Vårt emblems betydning.
- 6: Bermuda-trekanten.
- 7: Kosmisk musikk.
- 9: Vår higen etter ny viten.
- 10: Påskeøya - en gåte.
- 11: Reinkarnasjon - bare en tro?
- 14: Vismannen.
- 15: Sfærenes harmoni.
- 17: Hvordan ble de store egyptiske pyramider bygget?
- 20: Profeter.
- 21: Ambres.
- 22: Spiritisme ikke noe leketøy.
- 23: Vedisk astronomi.
- 25: Kitaro - kosmisk dirigent og formidler.
- 27: Den Nordiske mytologiens esoteriske kjernes opprinnelse.
- 29: Akta Pilati.
- 37: Vekttap i dødsøyeblikket?
- 38: UFO i Bibelen?
- 39: UFO i Koranen også?
- 39: UFO i Mormons Bok?
- 39: UFO i Den Kostelige Perle/Lære og Pakter?

VÅRT EMBLEMS BETYDNING (1)

Th. Brastad.

I de kommende nummer av medlemsbladet vil jeg ta for meg symbolene i foreningens emblem, alt i korthet.

Denne gang tar jeg for meg navnet VIDYA.

VIDYA er et sanskritord (oldindisk) og står for VISDOM og KUNNSKAP. Vid, å vite = kunnskap = å se, oppfatte, forstå, erfare, føle osv.

De fire vidyaer eller kunnskapsområder på sanskrit - og deres betydning:

- 1) Trayi = Den firedobbelte Veda (jfr. Vedaskriftene).
- 2) Anvikshi = logikk og metafysikk.
- 3) Danda-niti = vitenskapen om å reagere.
- 4) Vartta = kulturvitenskapene.

Listen over disse vidyaer blir i visse sammenheng forlenget til 11, ved at de splittes opp eller noen blir lagt til. Det hele vil allikevel til slutt ende i det ene dekkende ordet VIDYA.

VÅRT EMBLEMS BETYDNING (2)

Th. Brastad.

Emblemets ytre ring: En ring - eller sirkel - er som symbol uten begynnelse eller ende.

I uminnelige tider, like lenge som det har eksistert intelligens, altså i evigheter, har sirkelen vært i bruk som symbol; enten alene eller i forbindelse med andre symboler. Den er mest kjent som et symbol på en kortere eller lengre periode, som i utgangspunktet betegnes som noe evigvarende. Som eksempel kan nevnes forlovelsesring, ekteskapsring, ringer flettet inn i hverandre som tegn på vennskap.

Begrepet "evig" i sirkelens eller ringens betydning, strekker seg mye lenger både i fortid, fremtid og i det kosmiske perspektiv.

Symbolet er blitt brukt av alle kjente stammer, folkeslag, religioner over hele jorden, kaballister, okkultister, alkymister og i alle mysteriesamfunn. Vi kjenner den fra sivilisasjoner som f.eks. Mu, Atlantis og også mye lenger tilbake.

I kosmiske diagrammer finner vi en sentral og sirkelen er i disse også et symbol for solen, guddommens kollektive symbol Ra, for Gud, himmel, verdensrommet, hele universet, skaperens symbol, og den står for alle sykluser for alle uendligheter og alt det tilbakevendende som reinkarnasjoner, liv og død m.m. Symbolet er i seg selv også uutømmelig.

VÅRT EMBLEMS BETYDNING (3)

Thorbjørn Brastad.

Vi har kommet til det første symbolet inne i emblemet - slangen.

Den gyldne, bevingede slange - Visdommens slange. Den er ofte blitt beskrevet flyvende. Slangen er et symbol på den visdom menneskeheten har fått "utenfra". Da slangen alltid har vært ansett som slu, vis og klok, og at visdommen kom utenfra med fartøyer som bar slange-emblemer, blir det hele straks klarere. Det er ikke de flyvende objekter eller romskip som i seg selv er avbildet som slanger

Da disse farkoster med slanger som kjennetegn eller symbol har blitt sett over alt på jorden, er det i dag ganske mange steder at slangen blir holdt hellig, og sett på som et gudesymbol.

VÅRT EMBLEMS BETYDNING (4)

Thorbjørn Brastad.

Betydningen av vårt emblems symboler kan det egentlig skrives ganske mye om. Men i disse definisjonene får jeg fatte meg i korthet.

I dette fjerde innlegget tar jeg for meg den øvre delen av det som har en pyramideform.

Den lille ringen og den sorte trekanten betegner et meget kjent begrep som egentlig har mange forskjellige utforminger. Ringen og trekanten som henger i sammen betegner en helhet og symboliserer alfa og omega, med andre ord begynnelsen og enden. Inne i ringen, et øye som symbol for den altseende guds overvåkenhet. Amerikanerne har en ganske god definisjon av dette øye-symbolet og kaller det for "Storebror ser deg".

BERMUDA-TREKANTEN

Thorbjørn Brastad.

...Hva vet du om den? Alle har hørt om den, men få vet hva som skjuler seg bak begrepet.

Store tragedier har funnet sted i dette området. Lite eller ingenting har kommet frem i massemedia.

Innenfor området Bermuda - Syd-Florida - Puerto Rico - Bermuda, har det forsvunnet mange fly, båter og mennesker på en uforklarlig måte, uten å etterlate seg spor; ingen vrakrester, ikke engang oljeflekker fra store tankbåter. Mange er de teorier som er fremsatt, men er noen av disse holdbare?

Atlantis, et stort kontinent som dekket store deler av dagens Atlanterhav, strakte seg inn i dette området. Her er det funnet ruiner av store byer, veier, statuer og flere pyramider; den største av pyramidene er 40 meter høyere enn den største pyramiden i Egypt, Keopspyramiden, og med toppen inntakt - som muligens er et tempel.

Har disse pyramidene noe med forsvinningene å gjøre? Dette vet vi ikke noe om. Mangt og meget er skrevet i årenes løp. Fenomenet har man kjent til i århundrer, men først for omkring 200 år siden ble den store interessen vakt. Den som etter min mening behandler dette emnet mest seriøst, er Charles Berlitz.

Det er også blitt skrevet en bok som påstås å inneholde sannheten om disse hendelsene, men den ble stoppet på forlaget. Folk som (tilsynelatende) har visst for mye om dette emnet er blitt myrdet - og det er aldri blitt pågrepet noen gjerningsmann.

Berlitz står også bak en dokumentarfilm om Bermudatrekanten (som forøvrig er å få på video) som er meget god.

Litteratur jeg kan anbefale: "Bermuda Trekanten" og "Forsvunnet"; begge av Charles Berlitz.

Resepter blir skrevet på uleselig latin, men regningene på klart og forståelig norsk.

Vær alltid vennlig over for de du møter på vei opp - det er de samme du møter når du igjen er på vei ned.

I løpet av de siste ti-år er det blitt utviklet en ny musikkstil. Den går under mange navn, blant dem "New Age musikk" eller.....

"KOSMISK MUSIKK"

Jan E. Johansen.

Denne artikkelen inneholder en kort beretning om undertegnedes oppfatning av hvorfor musikken har fått disse navnene, hvorfor den har kommet og hva den brukes - eller kan brukes - til.

Som mange vet, er vi i full fart på vei inn i en ny tidsalder - en ny 2000-års epoke - som blir kalt "Vannmann-tidsalderen". Det som skal skje for at vi kan komme inn i denne tidsalderen, er at hele vår galakse skal øke sine vibrasjoner til en høyere og mer utviklet tilstand; en slags "innvielse".

Navnet "New Age" betyr nettopp "ny tidsalder", og de som bruker betegnelsen "New Age" mener at denne musikken har kommet nettopp for å markere denne tidsalderen. Mange mener også at musikken faktisk skal hjelpe oss inn i Vannmannens tegn.

Hvordan kan musikk "hjelpe" oss inn i en ny tidsalder? Er vi ikke på vei inn i den enten vi vil eller ikke? Jo da, det er riktig det. Vi er allerede midt inne i en overgangsperiode mellom Fiskene og vannmannen, men noen av oss merker denne overgangen sterkere enn andre, og musikken har kommet for å virke på oss som en slags terapi for å minske en evt. negativ psykisk påvirkning; den skal få oss til å føle oss mer i harmoni med Kosmos - derav navnet "Kosmisk musikk".

La oss assosiere med mere kjente begreper: Når en bilmotor begynner å "fuske", kommer det som oftest av en tenningsfeil, og den må justeres for å opprettholde "balansen". En naturmedisiner "justerer" vårt fysiske og eteriske legeme for at vi skal føle oss mer tilpass. På samme måte kan musikk påvirke oss til å "svinge med" i de vibrasjonene vår planet/galakse har - og seinere får. De som ikke klarer å følge med i disse vibrasjonene vil føle seg utilpass, på samme måte som Beethoven ville føle seg utilpass sammen med et publikum som svinger med på en rockekonsert.

Dersom "Kosmisk musikk" er den "lure" måten å komme seg "helskinnet" inn i den nye tidsalder på; hva så med de som ikke svinger med i denne musikken? Er de da dømt til

"undergang"? Slett ikke. Det finnes mange metoder å "avspenne" seg på, f.eks. ved hjelp av meditasjon, bruk av pyramide-energi, helsekost, homøopat-medisin, akupunktur og også healing kan brukes som hjelpemidler til å åpne "kanalene" for å motta disse harmoniske (åndelige) vibrasjoner. Noen behøver kanskje ikke hjelpemidler i det hele tatt. Man møter heller ikke sin "undergang" selv om man ikke klarer å øke sine vibrasjoner. Ifølge mange beretninger og skrifter, vil disse bli overført til andre planeter som passer til deres egne vibrasjoner, for å utvikle seg der til de på ett eller annet tidspunkt/i en eller annen inkarnasjon vil komme inn under "den syvende stråles påvirkning". Men hvorfor vente?

Nå har du lest litt om Kosmisk musikk, men hvordan høres den ut? Dette er nesten like vanskelig å forklare som å forklare en blind hvordan fargene ser ut. Men jeg skal prøve å gi deg en pekepinn dersom du mener du aldri har hørt musikken:

Det er en sammensetning av lyder/toner/klanger til en slags melodi, som oftest med en undertone eller bakgrunnstoner som "flyter" og får deg til å "renne bort" fra (den fysiske) virkeligheten, mot stjernene eller mot ditt indre. Musikken kan ikke brukes som bakgrunnsmusikk i selskaper, da du ikke vil få noe utbytte av den (du vil ikke "forstå" den) uten at du kan lene deg tilbake i stolen/legge deg ned på sofaen og føle vibrasjonene som strømmer gjennom deg.

Instrumenter som brukes hyppigst er: syntesizer, bjeller (klokker), fløyter, strykeinstrumenter, indiske og akustiske strengeinstrumenter og harpe. Svært ofte tilsettes "ingredienser" som vind, havbrus, vannfall og fuglelyder.

Et riktig konstruert musikkstykke kan brukes som et supplement til healing, meditasjon og div. terapiformer. Den er også et godt hjelpemiddel til avstressing - og brukes til og med som hjelpemiddel til en lettere fødsel.

Jeg synes jeg bør nevne at dersom du ikke finner deg til rette med denne musikken i ørene, er det ingen hjelp i å lytte til den. Prøv da heller en av de andre nevnte metoder (pyramide-kraft anbefales).

Musikere hvis musikk jeg selv lytter mye til og kan anbefale, er Vangelis og Jean Michael Jarré ("Oxygen").

En økonom er en ekspert, som i morgen vet, hvorfor det, han sa i går, ikke skjedde i dag.

VÅR HIGEN ETTER NY VITEN

Einar Michelsen.

Vi står som bekjent på terskelen til Vannmannens tidsalder, noen mener at Jorden allerede har trådt inn i denne fagre, nye tidsalder. Sett fra et astrologisk synspunkt er det da også interessant å bemerke at 7 planeter, nemlig Solen, Månen, Merkur, Venus, Mars, Jupiter og Saturn den 5. februar 1962 dannet formasjon i Vannmannens tegn. Dette anses av en del astrologer å markere Jordens inntreden i den nye tidsalder, hvilket også må anses som en rimelig hypotese.

Uansett om vi er på vei inn i eller allerede er inne i vil blandingen av de to tidsalderes kvaliteter oppleves som en voldsom påvirkning og forårsake omfattende forandringer på alle eksistensplaner. De to kvaliteter som blandes kan beskrives som fiskens tegns følelser (6. stråle) og den mentalt polariserte Vannmannen (7. stråle). Det alminnelige menneske vil derfor i stigende grad begynne sin søken etter høyere mening med livet, noe som kan fylle den indre følelse av tomhet som oppstår når mennesket er rede til å følge Sjelens kall.

Den nye tidsalders aspirant og discipel vil føle en økende trang til å utforske de universelle sammenhenger og lover; karmaloven og reinkarnasjon, læren om de 7 stråler etc.

Læren om strålene, herunder den esoteriske astrologi, er et ufattelig stort emne, som blant annet omfatter planeter og stjernebevissthet og energiutveksling mellom disse. Den inneholder hemmeligheten om samspillet mellom de universelle krefter som strømmer fra store stjernebilder via planetene til Jorden og påvirker menneskets atomare struktur.

Herunder finnes nøklen til en bedre forståelse av;

- Sjelens mål,
- formål med denne inkarnasjon,
- Sjelens stråle,
- personlighetens stråle,
- om et menneske er astralt eller mentalt polarisert,
- sammenhengen mellom strålene, planetene og de 7 store chakras.

Dette er emner vi i denne inkarnasjon aldri vil kunne utforske ferdig.

PÅSKEØYA - EN GÅTE

Bjørgulf Brevik.

Av verdens mange fortidsgåter, er Påskeøyas kjempe-skulpturer av de som har fått størst oppmerksomhet. På denne avsidesliggende Stillehavsoya står de der - opptil 20 meter høye og 50 tonn tunge - og skuer ut mot havet. Det finnes omkring 300 av disse menneskelignende kolossene. Hvem som har bygd dem og når, kan ingen gi et sikkert svar på. Heller ikke med hva slags redskap, og hvordan de er transportert, er "ekspertene" enige.

Til det siste har imidlertid de innfødte et klart svar: "de gikk av seg selv"! Noe slikt svar kan selvfølgelig ikke vitenskapen tro på - det gjelder å "av-mystifisere" alt utrolig.

I disse dager er vår egen Påskeøy-ekspert, Thor Heyerdahl, på øya for å eksperimentere med transport av kjempene. Det skal bli artig å se om han kan løse gåten!

Ved tidligere besøk på øya, har Heyerdahl funnet steinøkser ved foten av lava-krateret, hvor statuene har sitt utspring. Han mener derfor at det en gang i tiden ble brukt steinøkser i utformingen av kjempene. Erich von Däniken går i mot denne teorien. -"De har fått hjelp av utenomjordiske astronauter med spesialverktøy", mener han. -"Steinøkser er brukt av nyere stammer, som forsøkte på å fortsette arbeidet".

Påskeøyas geografiske plassering er også interessant. Den ligger nemlig på den østlige spissen av Mu - Stillehavets svar på Atlantis, et kjempekontinent som gikk i havet for 25000 år siden. Man kan derfor spørre seg: Hvor gamle kan Påskeøyas kolosser være? Forskerne har funnet forkullet materiale, og tidfestet dette til år 1680. Kan det være riktig; er de så nye, eller tar man feil med tusener av år?

En ting man vet sikkert, er at i nyere tid var det nederlendere som først gikk i land på øya. Dette skjedde i 1722, og kjempene hadde da en rød hårtopp på hodet. Da engelske sjøfarere 52 år senere kom til øya, var "parykken" revet av, trolig etter intern borgerkrig.

I den senere tid er det dessuten blitt funnet øyner av hvit korall og rød lava, som var ment å fylle ut øyenhulene på statuene. Hvilke betydninger hadde disse?

Hvor dagens innfødte opprinnelig kom fra, er også om-diskutert. Heyerdahl mener at øya ble befolket fra Peru,

omkring 300 f.Kr. Andre mener at de "første" mennesker kom fra Polynesia år 1200. Det er med andre ord adskillige spørsmål og teorier rundt Påskeøya. Man får mene hva man vil, til bevisene foreligger. Jeg for min del tror det da må ventes en god ... god stund!

REINKARNASJON - BARE EN TRO?

J.E. Johansen.

Er reinkarnasjon løsningen på livets gåte? Gir dette livet en mening? Om dette strides østlige og vestlige religioner, og i følge "naturvitenskapen", kan man vel si at begge - eller ingen - har rett, da dette ikke kan "bevises" eller "motbevises".

Parapsykologien, vitenskapen som har eksistert nå i ca. 100 år, har kunnet påvise at mennesket har en evne til å motta telepatiske (1) signaler, clairvoyance (2) eller klarsyn, psykometri (3) og prekognisjon (4). Men denne viten kan heller ikke "bevise" reinkarnasjon, snarere tvert i mot; dette kan brukes som indisier mot denne teorien, noe jeg skal komme tilbake til litt senere i artikkelen.

Men hva er det som gjør at millioner av mennesker rundt om i verden tror på dette? Kan man tro på at man etter sin "død" kan fødes på ny etter noen måneder eller år, i et nytt fysisk legeme? Kan man på noen måte få rede på hva man har vært - eller rettere - hvem man har vært i tidligere inkarnasjoner?

-Mennesker som innehar den psykiske evnen som kalles "clairvoyance" (klarsynthet) kan fortelle at de "ser" eller opplever sine - og andres - tidligere inkarnasjoner.

-Barn kan påstå at de har levd før, eller fortelle detaljert om tidligere hendelser, byggverk e.l., noe de kan glemme etterhvert som de vokser opp.

-Både barn og voksne kan få et øyeblikks følelse av at de er en annen, og kan fortelle om de ting som ble nevnt i eksemplet ovenfor.

Jag skal nå komme med noen eksempler på reinkarnasjonsopplevelser/påstander.

Shanti Devi er blitt en "klassiker" når det gjelder spørsmålet om tidligere liv. Grunnen til at hun er blitt en klassiker, er at dette er trolig det mest kjente og best

dokumenterte og etterforskede tilfellet. Shanti Devi ble født 12. okt. 1926 i Dehli, India. Som 4-åring begynte hun å identifisere seg selv med et annet menneske: Lugdi Devi, som ble født 18. jan. 1902 i Mathura, ca. 150 km. fra Dehli, gift med Kedar Nath Choubey, og døde i barselseng 4. okt. 1925 (altså 1 år før Shanti Devis fødsel). Hun fikk lov til å besøke "hennes forrige bosted" under streng bevoktning av tre menn, og hun måtte selv vise veien. Der møtte hun "sin" svigerfar, Kedar Nath, hans nye hustru og sønnen. I huset hvor Lugdi Devi bodde, virket Shanti Devi å være lømmekjent, og hun viste mennene hvor hun hadde gjemt pengene sine, en gammel brønn, som nå var lukket av en stor sten, steder hvor hun pleide å gå til osv. Alt hun kunne fortelle ble bekreftet. Det kan legges til at Shanti Devi aldri giftet seg, da hennes kjærlighet til Kedar Nath aldri tok slutt.

Les mer om dette tilfellet bl.a. i Asger Lorentsens bøker "Det kosmiske menneske" og "Reinkarnasjon i forskning og terapi".

I mai 1957 ble søstrene Joanna (11) og Jaqueline (6) Pollock påkjørt og drept i Hexham, Storbritannia. Et år og fem måneder senere fikk foreldrene tvillinger: Jennifer - som var helt lik Jaqueline, med et merke som gikk over pannen og ned til øyenbrynet (som forøvrig Jaqueline hadde pådratt seg etter å ha falt av sykkel) og et brunt merke på venstre hofte - og Gillian - som hadde vaner som liknet Joannas. Tvillingene kunne fortelle detaljert om påkjørselen - uten at noen hadde fortalt dem om dette, og leker som de arvet etter sine avdøde søstre, gjenkjente de og ga bl.a. dukkene de samme navnene som Joanna og Jaqueline hadde gitt dem. Familien hadde flyttet fra Hexham da tvillingene bare var noen måneder gamle, og da de fikk besøke stedet senere, gjenkjente de "deres" gamle skole, familiens hjem, og de fortalte om en hemmelig park "med husker og karuseller, hvor vi pleide å leke", som tvillingene fortalte det.

En 6 år gammel pike, som ofte hadde overrasket sin mor med fortellinger om ting som skjedde på faraones tid, samt tegninger av pyramider - som moren var sikker på at hun aldri hadde sett bilder av - var en dag i byen sammen med sin mor. En stund ble de borte fra hverandre, til moren plutselig hørte opphissede rop fra sin datter; hun kom løpende og fortalte at hun hadde truffet på sin datter. "Datteren" var i 40-årene.

En ung kvinne på bryllupsreise, var for første gang på Donau-elven, da hun plutselig ville besøke et bestemt slott i nærheten. Hun fortalte forvalteren om et bestemt værelse, som han kunne fortelle hadde vært avlåst i mange år, da nøkkelen var forsvunnet. Kvinnen visste hvor nøkkelen var, fant den frem, og da hennes mann skulle til å låse opp døren, fortalte hun at de ville finne to lik der inne. I rommet fant de to skjeletter med en rusten dolk mellom seg. "I dette værelset ble jeg myrdet", hvisket kvinnen og besvimte.

Jeg har allerede nevnt at parapsykologien kan gi svar som gir indisier mot at man kan ha flere liv på jorden. For å gjøre en forholdsvis lang historie kort, går dette ut på at opplevelser om "tidligere liv" kan være et resultat av "Super-ESP" (Extra Sensory Perception (=ESP) inkluderer telepati, clairvoyance og evnen til å få viten om fortid og fremtid. Super-ESP-hypotesen går altså ut på at det ikke er snakk om reinkarnasjon, men at det er enkeltelementer av den tidligere personlighet som via en tidsforskyvning er blitt overført til et barn, som har tatt opp disse enkeltinformasjoner med en tidsrekkefølge og en identitetsfølelse. Komplisert? Vel, men det er den eneste fornuftige tilbakervisning av teorien jeg har hørt; andre, som ikke har noen tro på parapsykologien, tror ikke at reinkarnasjonen finnes - på samme måte som andre tror på reinkarnasjon.

Men hvem tror/trodde på reinkarnasjon, når vi ser bort fra de som tilhører religionene som har dette i sin tro? Her er noen eksempler på gamle "kjendiser" som trodde på dette: Napoleon Bonaparte (som trodde han hadde vært Charlemagne, Konge av Frankerne og Keiser i Romerrike), Orpheus (den første greske profet, forfatter og teolog), Pythagoras, Platon (også greker), den Romerske Keiser Julian, Jack London, David Lloyd George (Englands statsminister under 1. verdenskrig), Henry Ford og Richard Wagner. Dessuten mener mange at Jesus' disipler trodde på reinkarnasjon, ifølge uttalelsene i Mat. 16:14. Men hvor mange i den vestlige verden i dag tror på reinkarnasjon? En rundspørring i USA i 1984 fikk dette resultatet: 41% tror på reinkarnasjon, 20% tror ikke mens 39% var usikre. Dette betyr i rene tall at rundt 120 millioner amerikanere tror, "bare" ca. 59 millioner trodde ikke, og rundt 110 millioner tenker: ER REINKARNASJON BARE EN TRO?

- (1) Telepati = hendelser eller bevissthetsinnhold som foregår i andre menneskers bevissthet.
- (2) Clairvoyance = noe som foregår langt borte uten at det kan være sendt fra en annen bevissthet.
- (3) Psykometri = noe som har skjedd i fortiden som mottas.
- (4) Prekognisjon = mottakelse av noe som viser seg å skje i fremtiden.

VISMANNEN

Einar Michelsen.

Den unge mannen spurte: "Mester, kan du fortelle meg hvilke offerhandlinger og botsøvelser jeg skal utføre, og hvilket mantra jeg skal bruke når jeg besøker tempelet? Jeg må arbeide for føden og har derfor liten tid til Gud - derfor ønsker jeg at mine handlinger blir så virkningsfulle som mulig".

Mesteren svarte: "Hvis du kun tilber Gud i din fritid - da kan du like gjerne la det være!"

Den unge mannen sa forskrekket: "Men mester, jeg må forsørge min mor og min søster, det blir så liten tid tilovers. Men litt må vel være bedre enn ingenting?"

Mesteren svarte: "Nei, litt er verre enn ingenting. For hvis du dyrker Gud i tempelet og i din fritid, er det ikke Ham selv men hans skygge du dyrker. Hvis den sanne Gud er kommet inn i ditt sinn, kan han ikke forsvinne derfra et eneste øyeblikk noensinne. Da vil han være alle steder hvor du er. Også din arbeidsplass, ditt hjem, det menneskefylte torg - hvorenn du befinner deg - vil være hans tempel. Du vil ikke kunne se et menneskes ansikt, uten at det er Hans ansikt du ser - og fra alle øyne vil du møte Hans blikk. Du sier at du forsørger din mor og din søster. Det er i seg selv en offerhandling for er ikke både din mor og din søster bilder av Gud! Og vil si mantras - hvilket mantra er bedre enn det kjærlige og vennlige ord, ikke bare til dine nærmeste, men til alle du møter på din vei - for alle er Ham. Og hvis du vil lære botsøvelser kan du se på bonden, han luker ugresset bort før han sår. Det må du også gjøre i ditt sinn. Fjern alle uedle tanker - hat, misunnelse, mistro - og så ditt sinn med edle tanker, da har du sådd og kan vente på høsten.

Det er bedre å føre Gud med seg ut i det daglige liv og gjøre alting til en gudstjeneste, enn en sjelden gang å

besøke Ham i tempelet - hvor Han allikevel ikke er før du selv bringer Ham med!"

SFÆRENES HARMONI

Ole Jonny Brønne.

Når en pianostemme slår på sin A-gaffel, så vil den begynne å svinge ved 440 Hz (= svingninger pr. sekund). A-strengen i pianoet vil da kunne bli stilt inn nøyaktig, slik at pianoet blir stemt. Hvis det allerede er stemt, så vil A-strengen i pianoet begynne å vibrere. Hvis det er et annet piano i rommet, så vil A-strengen her også begynne å vibrere, forutsatt at en eller annen har foten på pedalen. Hvis A-strengen i den neste oktaven er stemt, så vil A'en som vibrerer med 440 Hz forårsake at A-strengen i den neste oktaven vil begynne å vibrere ved 880 Hz, eller dobbelt så raskt! Det viktige her er at energi blir transportert ved denne prosessen, og når to elementer er i harmoni med hverandre, så kan energi passere mellom dem selv om frekvensene er forskjellige!

For Kepler, som oppdaget planetenes bevegelseslover, så var solsystemet både matematikk og musikk. Han ble begeistret over å finne frem til at "sfærenes musikk" kunne bli uttrykt ved tall, og at bestemte proporsjoner mellom en planetbevegelse og en annen var nesten eksakt de samme forhold som Pythagoras hadde kommet frem til for intervallene på den musikalske skala! Og enda flere sammenhenger skal han ha funnet da han tok med planetene i par, og ikke enkeltvis. Den sovjetiske astronomen A.M. Molchanov påstod i 1968 å ha funnet en resonant struktur i solsystemet, som inkluderte alle planetene og deres måner! Han tok frekvensen til den største kjente planeten, Jupiter, som referansefrekvens, og kom, via visse formler, frem til verdier som ligger ganske nær de frekvensene som er observert for hver planet. Det kan synes merkelig å snakke om at planeter resonerer med hverandre som om de var strenger på et piano. Men, prinsippet er det samme.

De 4 innerste planetene; Merkur, Venus, Jorda, og Mars, er kjent som de "raske" planetene. På neste side er det en tabell over planetenes banehastighet og sideriske omløpstid. Den sideriske omløpstiden er den tiden det tar å gjøre ett omløp rundt sola, sett fra sola. Noen minutters triksing med

en lommekalkulator er nok til å oppdage at det er mange "nesten-likheter" mellom multipler av planetenes omløpstider! BARE PRØV SELV!

For eksempel så ser vi at fire av Merkurs omløpstider er innenfor et par uker av en av Jordas, fem av Merkurs er bare ti dager mindre enn to av Venus', tre av Venus' er ikke langt unna en av Mars', seks av Mars' er ganske nær to av Jupiters, fem av Jupiters er ganske nær to av Saturns, to av Uranus' er så vidt over en av Neptuns, mens tre av Neptuns er veldig nær to av Plutos.

Videre ser vi at det er en tilsynelatende sammenheng mellom banehastigheten også; For eksempel så er 10 ganger Plutos (nesten) lik en av Merkur, 10 ganger Uranus' er (igjen nesten) lik 2 ganger Venus', og 2 ganger Mars' er ganske nær opptil Merkurs omløpshastighet.

Er det slik at energi blir overført fra planet til planet, og holder hele systemet låst fast? Er grunnen til at det ER små uoverensstemmelser, det at solsystemet "bare" har fått 5 milliarder år på seg til å oppnå likevekten? Er det bare tilfeldigheter alt sammen? Påvirker denne energien menneskene på noen måte?

Tilfeldigheter eller ikke: DETER EN SFÆRENS HARMONI!

Planet	Omløpstid	Banehastighet
Merkur	88 dager	47,9 km/s
Venus	224,7 dager	35,0 km/s
Jorda	1 år	29,8 km/s
Mars	1,88 år	24,0 km/s
Asteroidene	4,6 år	-----
Jupiter	11,86 år	13,0 km/s
Saturn	29,46 år	9,5 km/s
Uranus	84,02 år	6,8 km/s
Neptun	164,78 år	5,4 km/s
Pluto	248,4 år	4,7 km/s

PS: Du kan sikkert få tak i mer nøyaktigere tall selv?!

HVORDAN BLE DE STORE EGYPTISKE PYRAMIDER BYGGET?

J.E. Johansen.

Den store pyramiden i Giza, Kairo, som har fått navn etter en av faraoene i det 4. dynasti; Keops, trodde man for inntil få år siden var verdens største pyramide. (Den største som er funnet, ligger på bunnen av Atlanterhavet.) Keops-pyramiden har en basis på 233x233 meter (= 54.000 kvm) og en høyde på ca. 140 meter. Pyramidens fire sider er nøyaktig rettet inn mot de fire verdenshjørner (med en avvikelse på 1'57" til 5'30"). Fantes det kompass på den tiden? Det er ikke gjort noen funn av gjenstander som kan minne om et kompass, men man må ha lov til å fundere på det.

De fleste av Egypts pyramider er bygget langs Nilens vestbredd. Ifølge egyptologene har egypterne gjort dette for å komme så nær den nedgående sol som mulig, som er et symbol på døden. Men dersom man ser litt praktisk på denne plasseringen, så finner man ut at på Nilens vestbredd er grunnen mer fast enn f.eks. østbredden. Dessuten er pyramidene plassert på høyereliggende steder, for å gå klar av vannet når Nilen går over sine bredder.

For å få plass til sine pyramidekompleks, måtte bygningsarbeiderne fjerne all sand og stein for å komme ned til fjellgrunnen, og deretter slette ut denne. Dersom de har klart dette ved hjelp av håndkraft, måtte nok faraoene ansette noen hundretusen mennesker til dette arbeidet. Og dette er svært så nøyaktig gjort; Keopspyramidens basis med sin lengde på 233 meter, er mindre enn én cm. fra å være vannrett.

Så over til byggematerialene, som består utelukkende av steinblokker av imponerende størrelser: gjennomsnittsvekten er ca. 2,5 tonn, men det finnes steinblokker i Keopspyramiden på opp mot 200 tonn. Disse steinblokkene ble, ifølge arkeologene, hugget ut av fjellene lenger opp ved Nilen, ved hjelp av hakker, hammere, meisler og kiler av kobber. Meget dyktig gjort, særlig dersom man ved en anledning kan ta en titt på steinbruddet: blokkene ser ut til å være skåret ut av fjellet, med vinkelrette kanter og med en presisjon man idag kun kan klare ved hjelp av laser. Det er utelukkende at de nevnte kobberverktøyene kan være brukt til dette arbeidet, men arkeologene går jo kun ut fra det man har gjort av funn, og det er ikke funnet noen lasere, kun verktøy av kobber.

Transporten av blokkene er neste problem. Egypterne skal visstnok ha trukket blokkene etter seg ned til Nilen med hjelp av rullestokker. Deretter, kan egyptologene fortelle, fraktet de dem videre nedover elven på flåter, for så å slepe dem videre oppoverbakke fra Nilen til komplekset, og hvordan de har plassert dem på/i pyramidene har et dusin forskjellige teorier.

Men denne transportteorien er kun et produkt av uvitenhet blant vitenskapsmenn, eller et spill på folks uvitenhet. Det er nemlig ikke så mange som vet at steinblokkene kunne veie opptil 200 tonn, da vi lærer på skolen at de er 2,5 tonn (som er gjennomsnittsvekten), og dette gir et uriktig bilde.

Trestokker var mangelvare i Egypt, bortsett fra daddelpalmene, som selvsagt ikke kunne felles. Da det ikke foreligger noen funn som viser at egypterne importerte tre, som i alle tilfelle ville være svært kostbart, enten man brukte rullestokker, som ville bli splintret etter hvert, eller, som noen mener, de bygget gater av trevirke - som også ville bli splintret og som ville vært nødvendig å skifte ut ofte - vil det være naturlig å sette et spørsmålstegn ved disse teoriene.

Jeg ville like å se de flåtene som fraktet steinblokker på over 100 tonn nedover Nilen, og flåtemannskapet som styrte flåten i meget sterk strøm, som Nilen har når den er oversvømmet (det er helt umulig å frakte noe slikt nedover elven utenom flom-periodene). Dessuten var noen av steinbruddene nedenfor pyramidekompleksene, slik at flåtene måtte føres mot strømmen.

Hvor store var kranene som lastet og losset flåtene? Hvilke redskaper (kraner e.l.) ble brukt under selve byggingen? Vi har ikke en gang i dag redskaper som kan utføre et slikt arbeide. Dersom man brukte håndkraft - hvor mange innbyggere hadde Egypt for 3-4000 år siden? Det må ha vært et kjempearbeidslag som bygget pyramidene, samtidig som noen dyrket jorden, lagde mat til mannskapet etc., som kan klare å bygge et byggverk av disse dimensjoner i løpet av noen få ti-år (en farao's regjeringstid) - for å få ferdig faraoens gravkammer før han døde og skulle gravlegges. Den eneste "gode" teorien jeg har sett på trykk når det gjelder pyramidebygging med håndkraft, så jeg i tegneserien "Asterix", der man tok i bruk Mirakulix' "styrkedråper".

Et problem til vedrørende håndkraft-metoden: Hvor lå bygningsarbeidernes husvære og sanitæranlegg?

Okkultister mener at den eneste mulige forklaring på gåtene om transport og bygging må være at de gamle egypterne kunne oppheve tyngdekraften. Denne teorien virker også litt søkt, like søkt som teorier til noen okkultister om at det var romfolk som sto bak. Allikevel er teoriene minst like gode som egyptologenes, da det overhode ikke finnes nedtegnelser om egyptisk historie - og dermed heller ikke om pyramidebygging. Før jeg slipper teorien om oppheving av tyngdekraften helt, vil jeg nevne at personlig holder jeg en knapp på denne, da flere mennesker (fra vesten) i moderne tid påstår at de i østen, bl.a. i Nord-India og Tibet, har sett at store stenblokker er blitt flyttet på uten hjelp av fysiske redskaper. De har rett og slett brukt lyd, i form av sang (OM-sang) og/eller trommer.

Allikevel kaster forskerne seg ut i nye teorier. I månedsbladet "Illustrert Vitenskap" nr.5/1986, kan man lese at en fransk-amerikansk kjemiker med navn Joseph Davidovits nå har fremlagt teorien om at steinblokkene ble støpt på stedet av en blanding av kalkstein, natriumhydroksid, kvarts, fosfor og slam fra Nilen. Det er bare én ting Davidovits har "glemt": hva brukte man steinblokkene fra steinbruddene til? Kan Davidovits ha rett, slik at vi rett og slett savner noen byggverk i Egypt? Hvorfor ble i såfall ikke også disse støpt på stedet? Og videre: har Davidovits med dette også bevist at Egypterne også var meget gode kjemikere?

Uansett hvordan disse bygningene ble oppført, må man kunne si at det er imponerende gjort, særlig når man tenker på at dette ble gjort for 3-4-5.000 år siden - eller var det 6.000 år siden? Egyptologene blir visst ikke enige på dette punkt; pyramidene blir visst noen hundre år eldre for hvert år som går. Okkultister mener sogar at de er enda eldre: faktisk 70.000 til 90.000 år gamle. Alderen kan da heller ikke bevises, da den eneste godkjente metoden til å beregne alderen på er "kullstoff 14-metoden", som viser seg å være langt fra pålitelig.

Edgar Cayce, en engelsk lege og spiritist med oppnavnet "Den sovende profet", kunne under en av sine utallige seanser fortelle at Keopspyramiden ble bygget for over 10.000 år siden. Cayce mente også at pyramidene slett ikke ble bygget som gravsteder, men som et oppbevaringssted - et slags bibliotek i stein - for menneskehetens historie fra begynnelsen til år 1998 - året Cayce betegnet som "dommedag" i åndelig forstand. Denne historien påstås å være "skrevet" i astronomiens, geometriens, og matematikkens språk.

PROFETER

Thorbjørn Brastad.

Profeter eller formidlere har eksistert til alle tider, også idag. Utallige er de skrifter og bøker som er blitt til via disse. Hva er dette for slags mennesker? Det er mennesker innenfor alle samfunn og samfunnslag, mennesker som du og jeg. Ofte er det de som etter menneskelige normer med hensyn til utdanning osv. ikke skulle kunne befatte seg med skriverier som får slike oppgaver. De som får disse oppgavene er et verktøy eller en kanal for det oversanslige eller de åndelige makter eller krefter, som bruker disse til å meddele menneskene det de ønsker, at så mange som mulig skal få høre og lære.

Meddelelser blir gitt på forskjellige måter som automatskrift, telepati eller ved å tale igjennom disse. I diverse sammenslutninger har man ofte hørt ordet tungetale, som ofte foregår på et for de fleste ukjent språk som fordrer en oversetter. I de aller fleste tilfeller viser det seg at oversetteren ikke begriper det spor av det talte språk, men lager noe etter sitt eget hode. Det har vært gjort en del opptak i forbindelse med slike seanser som har vist seg å ikke ha noen ting felles i det hele og det som har utgitt seg for å være en oversettelse. At tungetaleren bruker et språk som har mening og sammenheng i det som tales er det ingen tvil om.

En forklaring på dette kan være at mediet på en måte faller i en form for hypnotisk trance som setter vedkommende tilbake til et tidligere liv. Mediet har som oftest ingen erindring om hva han eller hun har sagt, hvilket støtter teorien om hypnose. Biblen beretter også om tungetaleri, men her er en vesentlig forskjell da det som blir talt forstås av alle som hører i deres eget språk. Det var jo dette som forundret tilhørerne. Slik tale forekommer oftere enn de fleste har anelse om. Et typisk eksempel på det som kan kalles ekte tungetale skjedde for en tid tilbake i foredragssalen i FN, hvor det kom en ukjent opp på talerstolen og sa hva han skulle og forlot salen. Tilbake satt representanter for alle de representerte nasjoner og var overbeviste om at det var sitt eget språk det ble talt på. Vedkommende som talte var avgjort ikke i trance og brukte ikke tolk. Og så vidt meg bekjent fantes det ikke og finnes heller ikke i dag utstyr som oversetter en tale til førti-femti språk på en gang. Det ville i tilfelle også betinget at samtlige hadde vært utstyrt

med høretelefoner tilkoblet en slik vidundermaskin. Første betingelse for ekte tungetaleri er selvfølgelig at de som taler blir forstått av de som hører. En ånd som taler igjennom et medie behersker alltid det språk som tilhørerne forstår. I de fleste tilfeller da også på det språk de fleste tilhørerne forstår og her i vårt land ville det selvfølgelig være på norsk. Som vel de fleste kjenner til har vi i Sverige en slik ånd som der selvfølgelig meddeler seg på svensk.

AMBRES

Thorbjørn Brastad.

Ambres er som sagt kjent av mange, men hvem er han? Ambres er etter eget utsagn en gammel støvete ånd... Ambres' instrument eller den som Ambres taler igjennom er for de fleste nokså anonym, hans navn er Sture Johansson, en svensk snekker. Sture er altså en formidler som Ambres formidler sine budskaper igjennom. Ambres hevder at det ikke spiller noen rolle hvem han er bare det han formidler har betydning. Det kan vel allikevel være av interesse for mange og vite litt om han.

Ambres har tidligere vært inkarnert her på jorden. Siste gang for godt over 300 år siden som kjøpmannen Kamene Charafez. Foruten dette syslet han med esoteriske (hemmelige) kunnskaper. Dette for en stor del innenfor en type losjeorden. Denne brøt han med, og fikk med seg en del elever og fulgte sin egen overbevisning om at alt som hadde med sannheter å gjøre ikke skulle lukkes inne i ordner, sekter, menigheter osv. da dette for mange var å sette seg selv over andre mennesker. De esoteriske kunnskaper skal være for alle mente Ambres og sier blant annet at sannheten skal være fri. Ambres, alias Kamene som han en gang het ble også kalt Ram eller fader Ram hadde også sin mester og lærer.

Med denne hjelp lyktes det han å gjennomskue livets illusjoner og de menneskelige sansers bedrageriske natur. Det ble åpnet for det vi kaller for kristusbevisstheten eller det globale kjærlighetsprinsippet som ikke setter noen grenser, ikke vurderer noen eller noe, som bare gir uten å forlange eller kreve noe til gjengjeld. All den kunnskap som han (og alle andre) alltid hadde båret på ble åpenbart, gjorde at han brøt inkarnasjonskjeden på det plan eller det nivå menneskenes vibrasjoner ligger på i dag.

Fader Ram eller Ambres som vi kjenner han som i dag har siden den gang ventet på menneskene på dette plan for å få så mange elever som mulig. Ambres mener at tiden nå er inne til å fortelle oss hva han har å si. Jeg er ikke alene sier Ambres, jeg er bare en blant mange. Vi formidler våre kunnskaper på mange måter, vi er ikke like men kilden vi øser av er den samme. De som formidler er like rene hver for seg sier Ambres, men bland oss ikke sammen. Vi har hver vår måte å legge fram for dere hva vi har å si. Han advarer mot en sammenblanding, en slik sammenblanding blir ofte grumset og kan gjøre ubotelige skader. Ambres har en oppgave også ovenfor seg selv. Først å gi oss sine kunnskaper for dernest å bli løst fra denne oppgaven, slik at han selv kan komme videre i sin utvikling. Dette kan først skje når hans kunnskaper har blitt forankret på vår planet, jorden. Mennesket sier Ambres, er sin egen begrensning men også sin egen mulighet. Vi bærer inne i oss en uendelighet av kunnskap, det eneste som hindrer oss i å bruke og dele denne kunnskapen er oss selv. Dere har alle sannheten inne i dere. Alt rundt dere, som har preget dere igjennom slekt, familie, skoler, religioner, moral, lover osv. hindrer dere i å se dere selv, se hvem dere egentlig er. Dere har fått en oppfatning av hele tilværelsen som for menneskeheten stort sett er et vrangbilde av det som skulle være virkeligheten. Menneskene har blitt blinde, sier Ambres.

SPIRITISME IKKE NOE LEKENØY

Thorbjørn Brastad.

Blant de unge og særlig de helt unge har interessen for spiritisme øket faretruende. Dette har vært skremmende; de fleste vet for lite om hva de begir seg ut på. Men nysgjerrigheten og ukjente spennende områder lokker. Kanskje ikke så rart på en måte, men når helt unge uerfarne, gjerne helt ned til 14-15 år hvor de er spesielt følsomme overfor de krefter som omgir oss løser disse ut, kan faktisk ha katastrofale følger. Ofte kan man i diverse tidsskrifter lese artikler som omhandler disse ting på en meget skjodesløs måte. Det og hint er ikke så farlig, gjør bare sånn og sånn så kan det ikke hende noe som er farlig. Man kan lure på om disse som skriver slike artikler vet hva de gjør. Ennå verre er det at mange mennesker bare ler av disse ting og ofte sier at du må ikke tro på slike ting for de eksisterer ikke, så om

du kommer borti slike ting så har det ingen ting å si. De avfeier det som fantasier, så bare ikke la denne fantasien ta overhånd så kan det ikke skje noe som helst. Dette er nesten som å oppfordre til fortsatt lek med disse ting. Men det er nok av de som kan fortelle om hva for slags pasienter deres barn har blitt fordi de ikke hadde drømt om hva disse barna har opplevd og gjennomgått. Det finnes en del tidsskrifter som forteller at det er så enkelt. Det er heller ikke så farlig om man passer på å gjør slik og sånn. Vi vet også at det er lettere å gå den negative vei enn den positive. Mange gir uttrykk for at det ikke eksisterer noen sorte eller negative krefter, om så hadde vært tilfelle hadde det ikke vært nødvendig å advare mot disse. Bibelen vår advarer oss mot å ta kontakt med de døde, altså må de døde være et sted og ikke bare det men de må være bevisste også. Vi skal ikke bestrebe oss på å få kontakte disse, det kommer jo klart frem. Men derimot om disse søker kontakt med oss blir noe helt annet. Jesus både så og pratet med mennesker som hadde gått bort for ganske mange år før hans tid. Men dette var som alle vet igjennom bønn, faste og meditasjon og ikke via ritualer. Altså via spontane opplevelser. Konklusjonen må da bli at det ikke skulle være nødvendig å advare mot noe som ikke eksisterer, eller hva?

VEDISK ASTRONOMI

Pertti Suorsa.

Jeg har med stor forundring lagt merke til hvordan den vediske litteraturen nå vinner mer og mer respekt hos publikum i Vesten for hvert år som går. Dette takket være visse vesterlendinger som etter å ha forelsket seg i hinduismen ignorerer og fortier alle de grove feil i den vediske litteraturen. Ifølge disse entusiastene er all annen kunnskap beheftet med feil og brister utenom den vediske kunnskapen.

De flittigste og mest kjente tilhengerne av denne overbevisningen finner man nok blant medlemmene i Hare Krishna-bevegelsen. Nå burde alle som elsker sannheten stille seg spørsmålet: Tåler påstanden om den vediske litteraturens ufeilbarlighet en nærmere gransking? Vi skal ikke forkaste noe, men undersøke saken så godt det lar seg gjøre, men vi skal heller ikke kjepe katta i sekken. Som

alle vet er det meget vanskelig å kontrollere åndelige opplysninger. (Guds utseende, sjelens eksistens, livet etter dette osv.) Slike opplysninger kan hverken bevises eller motbevises. Vi kan heller ikke dra tilbake i tiden for å kontrollere om visse påståtte mirakuløse hendelser virkelig inntraff. Av disse grunner forblir f.eks. Bibelens guddommelige opprinnelse et rent trosspørsmål. Vi vet hverken til eller fra.

Når det gjelder Veda kommer vi likevel heldigere ut. I Veda finner vi nemlig ikke bare åndelig kunnskap, men også meget detaljerte opplysninger om vårt materielle univers, og her finnes det mye å gremme seg over.

Ifølge Veda står jorden stille i solsystemets sentrum. Den hverken beveger seg eller roterer rundt sin akse. På en avstand av 1280000 km fra jorden kretser solen i sin bane rundt jorden. Solen har bare halvparten av månens størrelse, og den ligger nøyaktig mellom jorden og månen. Solen er den eneste selvlysende himmelkroppen i hele universet. Stjernene er ikke selvlysende, men reflekterer lys som kommer fra solen. På en avstand av 2560000 km fra månen ligger flere stjerner og i samme avstand fra disse stjernene ligger planeten Venus. 2560000 km fra Venus ligger Merkur og i samme avstand fra Merkur ligger Mars. (De er altså naboplaneter ifølge Veda!) 2560000 km fra Mars ligger Jupiter, og i samme avstand fra denne ligger Saturn. Alle de planetene vi ikke kan se med det blotte øye (Uranus, Neptun, Pluto) mangler.

Avstanden mellom jorden og Polarstjernen er 50680000 km. Hele universets diameter påstås å være 6,4 milliarder km. Sol- og måneformørkelsene forårsakes av en planet-demon (Rāhu) som ligger på en avstand av 1152000 km fra jorden. Formørkelsene blir fullstendige eller delvise alt etter som om Rāhu beveger seg i en rett eller bøyd linje.

Polarstjernen er den høyest beliggende stjernen i hele universet, og alle universets stjerner og planeter kretser rundt denne. Vi får også vite at det finnes enorme mengder av vann på universets bunn. Dersom en planet av en eller annen grunn skulle bli ødelagt kan den ikke lenger sveve i rommet, men faller ned i havet på bunnen av universet. (Se konsekvensforklaringen til vers 21, kapittel 17 i den fjerde boken av Srimad-Bhagavatam).

Disse opplysningene utgjør bare en liten del av alle de grove feilene i Veda. Den som vil lese mer kan f.eks. besøke Stadsbiblioteket i Stockholm og lese den femte boken av Sriman-Bhagavatam. I denne finnes visse kapitler som inne-

holder flust med kunnskap om vedisk astronomi. Det finnes ingen oppsiktsvekkende sannheter eller fulltreffere i denne boken når det gjelder opplysninger som kan kontrolleres. På tross av dette finnes det rundt om i hele verden bemerkelsesverdige mange ungdommer som betrakter denne skriften som ufeilbarlig sannhet. Man vegrer seg for å se sannheten i øynene: Det kan ikke komme falsk kunnskap fra en allvitende og ufeilbarlig gud.

Konklusjonen må altså bli at den vediske kunnskapen kommer fra det spekulerende mennesket. Nå vil sikkert noen si at vi kan se bort fra den materielle kunnskapen i Veda og konsentrere oss om den åndelige, men hvordan skal man kunne stole på den åndelige kunnskapen når man ikke kan feste tillit til den materielle? I ærlighetens navn må man tilføye at Veda propaganderer meget kraftig mot alle forbrytelser og selvisk utnyttelse av andre mennesker og lavere livsformer. Dette er nok det eneste positive man kan si om denne litteraturen. Det finnes ikke mye annet utenom fantastiske beretninger. Bevegelsens medlemmer pleier ikke å fortelle om den vediske astronomien til utenforstående. Jeg har møtt flere Krishna-medlemmer som var helt uvitende om de astronomiske opplysningene som finnes i den femte boken av Srimad-Bhagavatam. I Norge har Krishna-bevegelsen et tempel i Bergen.

KITARO - KOSMISK DIRIGENT OG FORMIDLER

Zhacaro.

Kitaro er et unikum. Han er den første som for alvor bygger musikalske broer mellom det fjerne østens meditative musikk og den vestlige musikken som vi er vant med. Kitaro har nådd dit han er i dag helt på sine egne premisser. Det er utelukkende musikken som har vært budbringer. Han bryr seg lite om musikkens industrialiserte PR-maskineri. Men de som har hørt hans musikk, kan ikke unngå å bli troll-bundet og forteller det videre. Kitaro har idag utgitt nærmere 30 CDer og selger i millionopplag verden over. Her i vest blir han gjerne plassert som en ledende figur i den såkalte New Age-båsen.

Med en viss rett. For Kitaro er en eksponent meditativ musikk, verdensmusikk som bygger på etnisk musikk, men som

inkorporerer all moderne teknologi. Han spiller et utall av avanserte synthesizere, men det er likevel den ene enkle tonen, den enkle melodien. Naturmusikk er en passende beskrivelse på kitaros toneverden.

Kitaro mediterer og praktiserer yoga, og han har inngående kjennskap til østlig religion som shintoisme og buddhisme. Han har valfartet Kina, India og hans hjemland Japan. Han har lært å begrense seg og det merkes i musikken. Hans hovedprinsipp er å finne frem til den ene tonen som sier alt. Dette er en kunst som tar flere enn bare et liv til å beherske. På grunn av denne beherskelsen er hans musikk svevende, grensesprengende og søkende. Vi kan høre naturkreftene, vinden, solen, havet, fjellene. For bak hver note ligger det tidløs visdom og kontemplasjon. Det er hans streben for presisjon og fullkommenhet i hans musikk som gjør at den harmonerer med naturen.

I en konsertsituasjon er Kitaro like spesiell som han er det i studio. Med sitt hofte-lange svarte hår, med sine meditative kroppsbevegelser, står han frem som en kosmisk dirigent. Kitaro vibrerer, og musikken vibrerer. For Kitaros musikk er universell på den måten at den går direkte til hjertet. Den bringer tillive ideer og følelser som vi ofte glemmer eller tar for gitt. Barndomsdrømmer, solnedganger, rolige netter, soloppgang og regnstormer. I sannhet, Kitaro er en original og universell sjel som har blitt en mester over den ordløse lyrikk. Han bruker sin kosmiske musikk til å formidle den universelle kjærlighet og verdinormer gjennom den ene tonen som sier alt.

Kitaros mest kjente utgivelser:

Astral Voyage (Tenkai): Handler om menneskets forhold til kosmos.

Full Moon Story: Kitaros kontemplasjon over en fullmåne.

Oasis: Her opplever man en indre mystisk glede fra naturen.

Silk Road: Elektronisk fantasireise, oppkvikkende men likevel dyp.

Silk Road II: Mystisk, innadvent.

Silk Road III (Tun Hang): Åpen og lett, melodios.

Silk Road IV (Tenjiku): Fin balanse mellom åpenhet og innadvent.

In Person Digital: Live-opptak av verker fra bl.a. Oasis.

Ki: Overjordisk skjønnhet.

Millenia: Musikk fra en Sci-Fi film.

Silver Cloud: Veldig melodios.

Live In Asia: Mystisk på den måten at den søker ut mot kosmos.

Towards The West: Mer Silk Road musikk. Enormt innadvent.

Tenku: Barndomsdrømmer og fantasi.

Light Of The Spirit: Dramatisk og mystisk. Handler om liv og død.

Ten Years: Nyinnspillinger av gamle hiter. Kjempebra!!!

Kojiki: Et mesterverk. Storslagent, dramatisk, romantisk.

Live in America: Konsertversjonen av bl.a. Kojiki.

Alle utgivelsene har sitt eget særpreg og atmosfære, men likevel hører man at det er den tidløse Kitaro som spiller. Som Kitaro sier selv: "Jeg er en musiker av den nye kultur".

DEN NORDISKE MYTOLOGIENS ESOTERISKE KJERNES OPPRINNELSE

Hvor skal vi nå søke kilden til den mysteriekunnskap, som i så høy grad preger den nordiske mytologi? Den er forholdsvis lett å trekke sammenligninger med andre mytologier som f.eks. den greske. De nordiske kjemper svarer til de greske titaner, gudenes sendebud Hermod svarer til den greske Hermes, den nordiske Vidar minner om den greske Pan osv., men en sådan overensstemmelse kan man finne mellom all mytologi, og den gir ingen forklaring på den nordiske mytologiens opphav.

De eldste forfattere, som taler om kelterne, f.eks. grekerne, taler om et land i norden, hyperboreernes land, landet med de lyse netter, renhetens og gudsfryktens land. Disse eldste forfattere taler om to slags kelter, hvorav den ene hadde lyst hår og blå øyne, langt hode og ansikt, smal nese og stor figur. Dette er åpenbart den samme rase der senere betegnes som den spesielt nordiske. De samme forfattere sier at Apollon kom fra dette land i norden, og at han hvert år oppholdt seg der de tre mørkeste måneder. Det ser etter dette ut som om de gamle grekere har hatt en gammel tradisjon som gikk ut på at der i det høye nord levde et folk med en høy utviklet kultur, og en dertil svarende mysteriereligion. Når vi skal søke etter kilden til denne, ligger det først nær å tenke på druidene. En tradisjon går ut på at druidenes opprinnelse er å søke i det nordlige Storbritannia (hos Picterne) og avstanden herfra til Island og Norge er jo ikke stor. Men både druidenes religion og den nordiske gudelære viser tydelig innslag av orientalske elementer, og det ligger derfor nær å

anta at de begge har stanset ved er den iranske høyslette eller et sted i det nordvestlige India.

Ved et selskap som for en del år siden ble holdt i Oslo, hendte det at en indisk forsker og en professor i nordisk litteratur traff hinannen og begynte å samtale om den nordiske mytologi. Den norske professor tillot seg å sitere litt av Edda-kvadene. Til hans store forbauselse fortsatte den indiske forsker å sitere de samme kvad. Han opplyste videre at en gammel indisk tradisjon gikk ut på at der i en fjern oldtid hadde funnet sted en overlevering fra India til det nordlige Europa. Flere indiske lærde, blant hvilke nevnes dr. Shastri, mener at Odin kommer av det indiske Yodin, som omtales i det indiske skrift Vishnapurin. Her fortelles at Yodin sammen med en del av sine landsmenn utvandret fra det indiske Asighard vestover. Navnet Yotunheim antas å komme av det indiske Jyotiheim, som betyr strålende lys. Edda kommer av det indiske Veda. Videre nevnes at i India er ravnen et symbol på visdom på lignende måte som uglen hos grekerne. Hugin skulle komme av det indiske Yogin, hvorav navnet Yoga, og Munin er direkte indisk og betyr lærd. Disse og flere data peker på en nær sammenheng mellom nordisk mytologi og indisk mysteriekunnskap. Selv om der ennå mangler meget på at den nevnte hypotese er så vel underbygget som ønskelig, er den allikevel meget interessant som en foreløpig forklaring: En representant for den ariske rase i det nordvestlige India, hvor der finnes lyse mennesketyper, vandrer vestover og nordover inntil han kommer til de skandinaviske land, hvor han sammen med sine ledsagere slår seg ned og danner hovedstammen til de germanske folk. Han fører med seg en høytstående mysteriereligion, som på vanlig vis overleveres fra slekt til slekt gjennom en rekke kvad. I tidens løp blir disse kvad farget ved påvirkning fra de eiendommelige naturforhold i de nordiske land, og det er disse kvad - eller kanskje bare rester av dem - som er overlevert oss gjennom Eddakvadene og den dertil knyttede mytologi.

Ord er ikke annet enn bobler i vannet, men gjerninger er dråper av gull. (Tibetansk ordtak.)

Noen bøker egner seg til en smakebit, andre kan svelges, og noen få bør tygges og fordøyes.

Oscar Wilde.

AKTA PILATI

Til Tiberius Cæsar, keiser i Rom.

Vær hilset edle hersker!

Hendelsen i de siste dager i min provins har vært av en slik art, at jeg har tenkt å berette enkelthetene som de foregikk.

Jeg ville ikke bli overrasket om hendelsen i tidens løp ville forandre vår nasjons skjebne. Det synes som om gudene nylig er opphørt med å være oss nådige. Jeg er nesten fristet til å si: "Forbannet være den dagen da jeg tok Valeris Flavius inn i regjeringen".

Ved min ankomst til Jerusalem, tok jeg Pretoriet i besittelse og lot tilberede et kostelig måltid, hvortil jeg lot innby de fornemme i Judea, ypperstepresten og hans følge. Men til den fastsatte tid viste ikke en eneste av de innbudte seg. Dette var en fornærmelse av min verdighet. Etterat ypperstepresten og hans følge hadde holdt seg i ro noen dager, avla han meg et besøk. Hans oppførsel var høytidelig, alvorlig, men hånlig.

Han forega at det var av religiøse grunner forbudt ham og hans folk å sitte til bords hos en romer. jeg holdt det for passende å anta hans unnskyldning, likevel var jeg fra dette øyeblikk overbevist om at det beseirede erklarte seg som fiender av erobrerne.

Det synes for meg at av alle erobrede byer er Jerusalem den vanskeligste å regjere. Folket var så urolige at jeg fryktet for oppstand hvert øyeblikk. For å undertrykke denne hadde jeg bare en eneste Conturion, en håndfull gamle soldater. Jeg anmodet stattholderen av Syria om forsterkning, men han meddelte meg at han selv hadde for lite tropper til å forsvare sin egen provins.

En aldri tilfredsstillende tørst etter erobring og utbredelse av vårt keiserrike, og udyktigheten til å styre og forsvare de erobrede områder, betyr som jeg frykter, fallet av vår edle regjering. Blant de forskjellige rykter som kom for mitt øre, vakte særlig en min oppmerksomhet. En ung mann, ble det fortalt meg, viste seg i Galilea og prekte med fornem uttryksmåte en ny lære, idet han forega at Gud hadde sendt ham. Først ble jeg foruroliget, men snart tapte jeg denne frykten. For Jesus av Nasaret talte snarere som en venn av romerne enn av jødene.

Da jeg gikk forbi plassen ved Siloa en dag, så jeg en ung mann som lente seg mot et tre og snakket rolig og behagelig til mengden. Det ble sagt at det var Jesus fra Nasaret. Det kunne jeg også lett nok gjette meg, så stor var forskjellen mellom ham og hans tilhengere. Et gyllent hår ga hans utseende et til og med himmelsk uttrykk. Han syntes å være omtrent tredve år gammel, og aldri har jeg sett så vakre og rolige og klare ansiktstrekk. For en stor forskjell mellom ham og hans tilhørere med deres svarte skjegg og brune hud. Da jeg ikke ville forstyrre ham med mitt nærvær, gikk jeg min vei, men gjorde min sekretær forståelig at han skulle slutte seg til gruppen og utforske den. Min sekretær het Maulius. Han var en av forsvarerne for hovedkvarteret som var leiret i Eteuria, og ventet på Cata Dina. Maulius var en mangeårig innbygger av Judea og kjente det hebraiske språket. Han var meg hengiven og verdig min tillit. Da jeg kom inn i Pretoriet, traff jeg Maulius som gjentok for meg talen som Jesus hadde holdt.

Aldri har jeg lest noe i filosofiske verker som lar seg sammenligne med grunnsetningene fra Jesus. En av de tallrike opprørske jødene i Jerusalem spurte ham om det var lovlig riktig å betale keiseren skatt. Da svarte Jesus: "Gi keiseren hva keiserens er, og Gud hva Guds er". Det var i betraktning av hans visdom som hans tale utmerket seg ved, at jeg forunte denne nasareeren så stor frihet. Det lå i min makt å arrestere ham og bannlyse ham etter dom, men dette ville være et brudd på rettferdigheten, som romerne alltid har respektert.

Denne mann var hverken en opprører eller forfører. Jeg forunte ham derfor gunst og beskyttelse, kanskje uten hans vitende. Han hadde frihet til å handle, holde forsamlinger, velge elever av folket uinnskrenket av en eller annen rettsordning. Skulle det noen gang skje, så jeg, at våre fedres religion ble av Jesu religion, som gudene måtte hindre, så det ble så mange på grunn av denne edle tålmodighet som Roms tidligere utvikling krevde. Men jeg elendige skapning var et verk for dette som hebreerne kaller forsyn og vi skjebne.

Men denne ubetingede frihet som Jesus nøt, oppirret jødene, slett ikke de fattige, men de rike og mektige som Jesus også opptrådte strengt i mot. Det var av min mening av politiske grunner at jeg ikke innskrenket nasareerens frihet.

Til de skriftlærde og fariseerne sa han: Dere er orme-
 yngel, dere ligner kalkede graver. Andre ganger smilte han
 hånlig over almissene fra de ansette, og sa til dem at den
 lille gaven fra enken var mye kosteligere i Guds øyne.
 Daglig ble nye klager og fornærmelser fra Jesus frembrakt i
 Pretoriet. Likedan ble jeg underrettet om at han kunne få
 oppleve en ulykke, idet det ikke ville være første gang at
 Jerusalem ville stene ham som kalte seg profet. Men
 Pretoriet holdt fram rettferdigheten når klager ble innsendt
 til keiseren.

Til tross for dette ble min holdning godtatt av senatet,
 og det ble lovt meg forsterkninger etter at perserkrigene var
 avsluttet. Da jeg var altfor svak til å slå ned en motstand,
 besluttet jeg meg til at jeg skulle ta forholdsregler som
 kunne frembringe ro i byen, uten å utsette Pretoriet for en
 nedverdiggende svakhet eller ettergivenhet.

Skriftlig ba jeg Jesus om en utredning i Pretoriet.
 Han kom. I mine årer flyter spansk blod med romersk. Derfor
 er jeg uskikket til å føle frykt eller ha barnslige
 gestikulasjoner. Men da nasareeren kom mens jeg vandret
 omkring i min Basiliika, syntes benene å være naglet til
 marmorbrolegningen med en jernhånd, og alle mine lemmer
 dirret som på en skyldig forbryter, men han var rolig og
 stille som en uskyldig. Jesus kom bort til meg, og med en
 bevegelse syntes han å si meg at han var der. Med beundring
 og ærefrykt betraktet jeg en stund dette usedvanlige vakre
 bilde av en mann. Billedet av en mann som var ukjent av
 våre mange malere, som maler våre guder og helter.

"Jesus," sa jeg endelig stammende, "i de siste tre
 årene har jeg tilstått deg ubegrenset frihet og angrer det
 ikke. Dine ord er som en av de vise. Jeg vet ikke om du har
 lest Sokrates eller Platon. Men så meget vet jeg, at i dine
 taler ligger en majestetisk enkelhet som hever det langt
 over disse filosofene. Keiseren er underrettet om det, og
 jeg, hans ringe tjener i dette landet er glad over å ha
 ydet deg denne friheten som du er verdig. Likevel tør jeg
 ikke skjule for deg at du har fått mektige fiender på
 grunn av dine taler, og det er ikke overraskende. Sokrates
 hadde sine fiender, og han falt som offer for sine forfølgere.
 Dine fiender er dobbelt forbitret på deg på grunn av dine
 taler mot dem, og på meg er de sinte på grunn av den
 ubegrensede frihet jeg har forunt deg. Nettopp disse

anklager meg for å stå i hemmelig forbindelse med deg med det mål for øye å berøve hebreerne deres små borgerlige rettigheter som Rom ennå tillater dem. Min bønn, jeg sier ikke befaling, er at du for framtiden måtte være forsiktigere og mildere og mindre åpenbart vekke stoltheten hos dine fiender. Tilslutt, hvis du oppvigler den dumme befolkningen mot deg, tvinger du meg til å benytte dømmernes verktøy".

Nasareeren svarte meg rolig: "Jordiske fyrste, dine ord er ikke av sann visdom. Si til den framstyrtende bekken: Stå stille mellom bergene for at du ikke skal rykke opp trærne i dalen med roten. Styrtebekken vil svare deg at den må følge Skaperens lover. Gud alene vet hvor bekken renner. Sannelig sier jeg eder: Før Sarons roser blomstrer, skal blodet til den rettferdige være utgydt".

"Ditt blod skal ikke bli utgydt," sa jeg med en gestikulasjon, "du er dyrere i min høyaktelse på grunn av din visdom enn alle de opprørske og stolte fariseerne som misbruker den frihet som romerne gir dem. De sammensverger seg mot keiseren og tolker vår godhet som frykt. De frekke skurkene er ingenting å stole på, da Tiberias ulver undertiden kler seg i fårepels. Jeg vil beskytte deg mot dem. Mitt Pretorium er åpent for deg som tilflukt. Det er et hellig sted".

Jesus rystet sorgløst på hodet og sa med en tiltalende og sorgløst smil: "Den dag vil komme da det ikke er noe sted for menneskesønnen verken på eller under jorden. Den rettferdiges tilflukt er der oppe". Han pekte mot himmelen. "Det som står i bøkene og i profetene må bli oppfylt".

"Unge mann", sa jeg mildt, "du nøder meg til å ikle min bønn en befaling. Sikkerheten for denne provins, som er satt under min bevoktning, krever det. Du må vise mere måteholdenhet i din tale. Overtred ikke min befaling som du kjenner. Måtte lykken stå deg bi og beskytte deg Lev vel!"

"Jordiske fyrste," svarte Jesus, "jeg er ikke kommet for å skape krig på jorden, men fred og velferd. Jeg er født på selve den dag, på hvilken Cæsar Augustus ga den romerske verden fred. Forfølgelsen kommer ikke fra deg. Jeg venter den fra andre, og vil møte den i lydighet mot min Faders vilje som har vist meg veien. Hold derfor din verdslige klokskap tilbake. Det står ikke i din makt å fengsle forsoningsofferet på templets dørstokk".

I det han sa dette forsvant han som en lysende skygge bak Baselikaens forheng.

Jesu fiender kom snart deretter med en adresse til Herodes, som på den tid regjerte i Galilea, for å skaffe hevn over nasareeren. Hadde Herodes fulgt sin egen tilbøyelighet, hadde han latt Jesus henrette straks, men stolt av sin kongelige verdighet, fryktet han for å begå en handling som kunne forminske hans anseelse i Senatet.

Om noen dager kom Herodes til meg i Pretoriet. Da han etter å ha avlagt en ubetydelig underretning, og mens han gjorde seg istand til å gå, spurte han meg hva min mening var om Jesus. Jeg svarte at jeg anså ham for å være en av de største profeter som store nasjoner fostret. Da hans lære ikke på noen måte syntes å være gudsbespottelig, ville det være Roms hensikt å tilstå ham full talefrihet som også hans gjerninger rettferdiggjorde.

Herodes lo ondskapsfullt, hilste ironisk, og forlot meg. En av jødernes fester var nær, og det var tilsiktet å dra nytte av denne anledning ved den allmindelige jubel som alltid viste seg ved feiringen av en pasjonsfest. Staden var fylt av en mengde som forlangte nasareerens død. Mine speidere berettet for meg at tempelskatten var blitt brukt til å bestikke folket. Faren var truende. Jeg skrev til prefekten av Syria om å sende meg 100 fortropper og like mange ryttere, men han avslo det.

Jeg anså meg selv med en håndfull veteraner for svak til å undertrykke opprør, intet valg var mulig som det de yndet tale om. De brakte Jesus som fange, og den opprørske pøbel som ikke fryktet Pretoriet, trodde som sine forførere at jeg ennå vinket til deres handlemåte, og brølte alltid videre: Korsfest ham, korsfest ham! Tre mektige partier hadde forent seg mot Jesus. For det første herodianerne, deretter saduseerne, da deres opprørske handling utsprang av dobbel beveggrunn. De hatet nasareeren og var lei det romerske åket. De kunne ikke tilgi meg at jeg hadde oppstått in residens i den hellige stad som de romerske tropper inntok og enskjønt i dette tilfelle hadde begått en fatal feil, syntes dem gudsbespottelig og ikke mindre avskyelig. Et annet nag var også oppstått i deres bryst. Jeg foreslo nemlig at endel av tempelskatten skulle gå til almene formål ved oppførelse av boliger. Mitt forslag skapte mørke åsyn. Det tredje parti, fariseerne, var erklært fiender av Jesus. De mottok med bitterhet de strenge bebreidelser av nasareeren som han i tre år hadde utslynget mot dem, når som helst han hadde

anledning. For svake og feige til å handle selv, sikret de seg saduseernes og herodianernes fellesskap. Ved siden av disse tre partier hadde jeg å kjempe mot den samvittighetsløse og ryggesløse befolkning som alltid var beredt til å slutte seg til en oppstand for å få vinning av uroden og forvirring.

Jesus ble slept til yppersteprestene og dømt til døden. Det het da at yppersteprestene oppførte en spottende handling av underdanighet. Han sendte sin fange til meg for å stadfeste hans dom og utvirke hendelsen. Jeg svarte ham da at Jesus var en galileer og hørte inn under Herodes dommerdistrikt. Den listige sleiken hyklet og bebudet at han foretrakk å overlate saken til keiserens stattholder. Han overga altså mannens skjebne i min hånd.

Snart hadde mitt palass et utseende av en beleiret borg. Hvert øyeblikk tiltok antallet av omkringstående. Jerusalem var overfylt av folkehoper fra fjellene og fra Nasaret. Det ganske Judea syntes meg å strøme til den hellige stad. Jeg hadde tatt med meg en hustru, en pike fra Gauls, som sa hun kunne se inn i framtiden. Gråtende kastet hun seg for mine føtter og ropte: "Vokt deg, se til, rør ikke ved denne mannen da han er hellig! Siste natt så jeg ham i visjon. Han gikk på vannet, han fløy på vindens vinger. Han talte til sjøens brusen. Alt var ham underdanig og adlød ham. Se, vannbekken ved Kedron fløt av blod. Keiserens billedstøtte er innhylllet i dunkelhet. Templets søyler er vaklende og solen er innhylllet i sørgeflor, som en vestalinne i gravvelvingen. Ulykke venter deg hvis du ikke hører etter din hustrus bønn. Tru med det romerske senats forbannelse og med keiserens stridskrefter."

Mens kvinnen hadde stønnet, skalv trappen under vekten av menneskemengden. Nasareeren ble brakt tilbake til meg. Jeg gikk fulgt av en garde, til rettssalen og spurte folket i streng tone: "Hva er deres fordring?" Svaret var: "Nasareerens død!" "For hvilken forbrytelse?" "Han har spottet Gud. Han har spådd tempelets ødeleggelse, og kalt seg selv Guds sønn, Messias, jødene konge!" Hertil svarte jeg: "Den romerske rett straffer ikke disse beskyldninger med døden."

"Korsfest ham, korsfest ham" brølte den ustyrlige pøbelen. Skrikene fra den avsindige mengde rystet palasset i sine grunnvoller. Det var én rolig i denne mengde, det var nasareeren.

Etter mange fruktesløse forsøk på å beskytte ham fra hans ubarmhjertige forfølgere, grep jeg i dette øyeblikk til

et forsøk som syntes for meg å være det eneste middel til å redde hans liv: Jeg tok ham som gissel. Derpå forlangte jeg et vaskevannsfat og vasket mine hender i hele mengdens påsyn, for ved dette å tilkjenne min misbilligelse av denne gjerning, men forgjeves. Det var hans liv disse elendige tørstet etter. I våre borgerlige sammenkomster har jeg ofte sett mengdens lidenskapeligheter, men intet kan sammenlignes med nærværende utbrudd.

Det må sannferdig sies, at ved denne anledning var alle Hades skrekkskikkelser samlet i Jerusalem. Mannen så ikke ut til, men syntes å sveve, å dreie seg som en virvel. Folket rullet som levende bølger fra portalen i Pretoriet og helt opp til Sions berg, ropende og skrikende, idet de brølte slik som aldri er blitt hørt, selv i pøbeloppstander og tumulter i Forum.

Ved den sjette time skumret det, og det ble mørkt som om vinteren, som ved den store cæsar Julius død. Det var akkurat som mørket i mars.

Jeg, stattholderen i en opprørske provins, lente meg mot en søyle i Basilikaen og betraktet engstelig dette skrekkelige mørke. Disse barbariske djevlene hadde slept nasareeren bort for å henrettes.

Alt ankring var som utdødd. Jerusalem hadde utpekt sine innvånere som førte til Panneskallestedet. En stemning av ensomhet og sorgmodighet omhylllet meg. Min livvakt hadde forent seg med de beredede og med avdelingen, for å utfolde en skygge av makt og for å holde orden.

Jeg var latt alene, og mitt sønderbrutte hjerte minnet meg om hva som skjedde i dette øyeblikk, hva som heller hørte gudenes historie til enn menneskenes.

Et høyt skrik hørtes fra Golgata som båret av vinden, og som forkynte oss en dødsdømmelse som dødelige skal ha hørt. Mørke skyer senket seg over templets tårn og videre over byen. Alt var som tilhylllet med et dunkelt slør. Så skrekkelig var tegnet på himmelen og jorden, at spåkvinnen, Aereopegittin, skulle ha ropt: "Enten lider naturens skaper, eller verdensaltet faller sammen."

hen imot den sjette time på natten slo jeg kappen om meg og gikk bort til porten til Golgata. Mengden vendte hjem, enda urolige, det er sant, dystert tause og som fortvilte. Det som de hadde vært vitne til, hadde fylt dem med skrekk og samvittighetsnag. Jeg så også min lille skare dro sorgmodig forbi. Standardbæreren hadde tilhylllet ørnen

som tegn på græmmelse og sorg. Og jeg hørte noen soldater snakke forunderlige ord som jeg ikke kunne bli klar over. Andre igjen fortalte om undergjæringer ved gudens vilje. Grupper av menn og kvinner gjorde ofte stans og så seg tilbake til Golgata berg i forventning om å få se nye undere derfra.

Jeg vendte tilbake til Pretoriet sørgmodig og innadvendt. Idet jeg steg opp trappen, som ennå var flekket av nasareerens blod, fant jeg en gammel mann i nedbøyet stilling og bak ham noen kvinner i gråt. Han kastet seg for mine føtter og gråt bittert.

Det gjør ondt å se en gammel mann gråte. "Far," sa jeg, "Hva er din bønn?"

"Jeg er Josef fra Arimatea," sa han, "og jeg er kommet på mine knær for å be deg om tillatelse til å begrave Jesus fra Nasaret."

"Din bønn er innvilget," sa jeg og befalte samtidig Maulius å ta med noen soldater for å være behjelpelig med nedtagningen og forhindre en vanhelligelse av legemet.

Etter noen dager ble grotten funnet tom, og hans disipler forkynte i hele landet at Jesus var oppstått fra de døde, som han tidligere hadde profetert. Tilslutt ble det min plikt å berette for deg disse bemerkelsesverdige hendelser.

Jeg gjorde dette i løpet av natten som fulgte denne sørgelige hendelse og avsluttet likeså beretningen da dagen grydde. Idet øyeblikk var det som jeg hørte lyden av horn. De spilte "Jaktens gudinne", "Dianamarsjen". I det jeg vendte øynene mot Cæsarporten, så jeg en avdeling soldater og hørte på noe avstand Cæsars marsj klinge.

Det var den forsinkede forsterkning, to tusen utvalgte soldater, som for å påskynde sin ankomst, hadde marsjert hele natten.

"Det var bestemt av gudene," ropte jeg og vred hendene. At den store uretten skulle skje. At troppene skulle komme idag, de som kom i den hensikt å forhindre gårsdagens gjerning. Grusomme skjebne, hvor ofte spiller du med de dødeliges anliggender. Der var så sant det Nasareeren ropte ut da han hang på korset: "Det er fullbrakt!"

Signatur Pontus Pilatus,
Stattholder i Judea.

(Brevet skal visstnok
ha blitt "funnet" i

Vatikanets arkiver - hvor ellers? - engang i forrige århundre. Det er etter sigende ca 560000 bind i Vatikanet!)

VEKTTAP I DØDSØYEBLIKKET?

Ole jonny Brønne.

Vi har vel alle en eller annen gang hørt ryktene om at 'noen' en eller annen gang har greid å måle vekten på en 'sjel', ved å la mennesker ligge på en vekt i dødsøyeblikket. Vel, jeg vet ikke hvor disse ryktene stammer fra, men jeg har nylig lest en bok som kanskje kan kaste litt lys over mysteriet. Boken heter "Visionaries, Mystics and Contactees" (oversatt fra "Visionarios, Misticos y Contactos Extraterrestres"), skrevet av en tidligere jesuitt-prest, Salvador Freixedo. Han ble bedt om å pelle seg vekk, etter at han hadde i sine bøker uttalt tvil om kirkens dogmer osv.

På side 100-102 omtaler han en bok, "The Fisher Of Souls" eller "El Pescador de Almas" - av en fransk forfatter - André Maurois. Denne franske forfatteren skriver igjen om sin venn, en engelsk lege ved navn Dr. James, som hadde oppdaget at kadavre plassert på en vekt sakte men sikkert mistet tyngde. Og dette var jo helt naturlig, ikke sant, siden fuktighet i kroppen jo fordampes etter hvert. Men, etter ca en time og 35 minutter forekom det et helt plutselig vekttap. Han plasserte deretter kadavre under en glassbeholder, slik at disse var helt isolerte. Ingenting kunne sees i vanlig lys, men da han fant på å opplyse kadavrene i UV-lys, opptrådte det merkelige "kuler og egg" av lys. Disse lysene varierte/pulserte i intensitet. Da han etter noen dager åpnet et hull i glassbeholderen, forsvant disse lyskulene ut i lufta og oppløste seg selv til intet.

Fra hvert kadaver fikk han en lyskule, som han oppbevarte i en glassflaske. Lysene ble svakere etter hvert, men da de etter noen måneder ble badet i UV-lys, ble de igjen lyssterke som før.

Disse eksperimentene ble gjennomført uten at Dr. James' overordnede var blitt informert. Da eksperimentene og resultatene ble offentliggjort, fikk Dr. James sparken. Hvor skjedde da dette? Etter sigende et sted i England, muligens ved St. Barnaby's Hospital.

Dersom det er noen som kan skaffe til veie boken av André Maurois, eller noe skrevet av den engelske legen, så er forfatteren av denne artikkelen absolutt interessert i det materialet!

U.F.O. I BIBELN?

1.Mosebok; 1:2/6:4/18:2/19:1/28:12/35:13.

2.Mosebok; 3:2-4/13:21-22/14:19-20,24-25/16:10/17:11/19:9,
16-20/20:18/23:20-23/24:15-18/32:34/33:2,9-10/
34:5/40:34-38.

3.Mosebok; 16:2.

4.Mosebok; 9:15-23/11:1/12:1-16/13:30-33.

Josva; 1-4/5:13-15/24:12.

Dommerne; 5:20/6:19-24.

2.Samuelsbok; 6:2/22:1-20.

1.Kongebok; 8:10-11.

2.Kongebok; 2:1,9-12/6:8-23.

2.Krønikebok; 7:1-3.

Nehemja; 9:12,19.

Job; 38:13,31.

Salmenes Bok; 18:1-19/68:4,17/104:1-9.

Jesaja; 6:1-13/13:5/60:8/66:15.

Jeremia; 4:13.

Esekiel; 1-3/8:1-4/10:1-20/27:11/30:9.

Daniel; 7:1-8/10:4-11.

Sakarja; 1:7-11/5:1-11.

Matteus; 2:9-10/3:16-17/17:5/24:30-31/26:64/28:2-7.

Markus; 1:10/9:7/13:26-27/14:62.

Lukas; 2:9/3:21-22/9:34/21:27/22:43.

Johannes; 1:32/5:4.

Apostlenes Gjerninger; 1:9-11/2:2-4/7:30/8:39/9:3,7-9/
10:11,16/11:5/22:6,9,11/26:13.

1.Korinter; 8:5.

2.Korinter; 12:2-4.

Efeserne; 3:10.

1.Tessaloniker; 4:17.

Hebreerne; 13:2.

Åpenbaringen; 10:1/11:12/12:7-9/18:1.

U.F.O. I KORANEN OGSÅ?

2:54,206/7:160/19:58/25:27/34:2/43:60/53:6-10,13-18,50/
57:4/72:8-9.

U.F.O. I MORMONS BOK?

1.Nephi; 1:6,8-11.

2.Nephi; 16:1-7.

Mosiahs Bok; 27:11.

Almas Bok; 36:5-11.

Helamans Bok; 5:23-49/10:16/14:3,5-6.

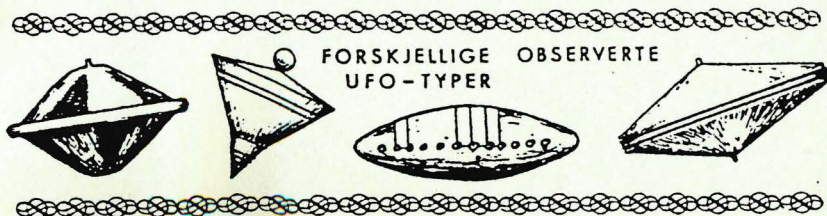
3.Nephi; 1:15,21/7:15/11:8,21/17:24/18:38-39/19:14/28:13.

Ethers Bok; 2:4-5,14/3:6-16.

U.F.O. I DEN KOSTELIGE PERLE/LÆRE OG PAKTER?

29:14/34:7/35:8,10/45:16,39-40,44-45/63:34-35/65:5/68:11/
76:102/78:21/84:5/88:93,97/93:15/109:75.

Ja, blir det her beskrevet regelrette UFO-observasjoner (hva nå enn det er) eller er det snakk om andre fenomener, mistolkninger, og fantasi? Eller.....?

Hva har jeg gjort galt når
mine grundvoller skal rystes slik.